

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Kuchlerové, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. Š.**
zastoupen JUDr. Jaroslavou Ježkovou, advokátkou
se sídlem K. J. Erbena 1266, Nová Paka

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. ledna 2021, č. j. KUKHK-9274/DS/2019/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti usnesení Městského úřadu Dobruška (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 8. 2018, č. j. MUD 3847/2016 ODSVV/RP-19, a toto usnesení potvrdil. Správní orgán prvního stupně jím zastavil řízení o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného osobního

motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, VIN X (dále také jen „vozidlo“), zahájeného na základě obnovy řízení o schválení technické způsobilosti předmětného vozidla rozhodnutím Městského úřadu Dobruška ze dne 26. 9. 2016, č. j. MUD 3847/2016 ODSVV/RP-4, které nabylo právní moci dne 17. 2. 2017. Správní orgán prvního stupně řízení zastavil s odkazem na § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tedy z důvodu, že se původní žádost žalobce stala bezpředmětnou, neboť k 1. lednu 2015 došlo ke změně právní úpravy obsažené v zákoně č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích“). Po této novelizaci již jednotlivě dovezené silniční vozidlo, u něhož je státem poslední registrace jiný členský stát, nepodléhá samostatnému posuzování v režimu schvalování technické způsobilosti.

II. Podstata žalobního návrhu

2. Žalobce nejprve popsal průběh správních řízení, která předcházela vydání napadeného rozhodnutí.
3. Dne 1. 9. 2009 vydal Městský úřad Dobruška rozhodnutí č. j. MUD 4932/2009 OD/RA-2, které nabylo právní moci dne 1. 9. 2009, jímž byla schválena technická způsobilost vozidla.
4. Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 28. 7. 2014, č. j. 10 T 46/2014- 18856, byl bývalý zaměstnanec Městského úřadu Dobruška, odboru dopravy a silničního hospodářství, shledán vinným ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Rozsudek nabyt právní moci dnem 29. 7. 2014.
5. S ohledem na bezprostřední vazbu mezi trestnou činností úřední osoby a vydáním citovaného správního rozhodnutí postupoval Městský úřad Dobruška z úřední povinnosti podle § 100 odst. 1 správního řádu a zahájil řízení o obnově. To bylo ukončeno rozhodnutím č. j. MUD 3847/2016 ODSVV/RP-4, které nabylo právní moci dne 17. 2. 2017 s tím, že byla nařízena obnova původního řízení o schválení technické způsobilosti vozidla.
6. Správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 16. 6. 2017, č. j. MUD 3847/2016 ODSVV/RP-10, nové řízení zastavil s tím, že současně zrušil i původní rozhodnutí o schválení technické způsobilosti vozidla. Žalovaný k odvolání žalobce toto usnesení zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.
7. V něm Městský úřad Dobruška vyzval žalobce k předložení dokladu Fahrzeugschein (osvědčení o registraci vozidla) vydaného k vozidlu ve Spolkové republice Německo. Žalobce již nemohl tento doklad předložit s ohledem na dobu, která od schválení technické způsobilosti vozidla uplynula. Tento doklad se nepodařilo zajistit ani správnímu orgánu ze systému EUCARIS.
8. Městský úřad Dobruška proto shora již citovaným usnesením ze dne 22. 8. 2018, č. j. MUD 3847/2016 ODSVV/RP-19, řízení znovu zastavil. Rozhodnutím žalovaného ze

dne 4. 1. 2019, č. j. KUKHK-28639/DS/2018/Er, bylo odvolání žalobce proti němu zamítnuto a toto rozhodnutí potvrzeno.

9. Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 24. 11. 2020, č. j. 30 A 42/2019-67, rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, č. j. KUKHK-28639/DS/2018/Er, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud shledal vady řízení spočívající v tom, že každý ze správních orgánů shledal jiný důvod pro zastavení řízení. Žalovaný důvody pro zastavení uváděné správním orgánem prvního stupně ignoroval a obsah prvostupňového rozhodnutí interpretoval nepravdivě tak, že k zastavení mělo dojít na základě § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. proto, že žalobce v určené lhůtě nedodal správnímu orgánu chybějící doklady. V důsledku této vady řízení se rozhodnutí žalovaného stalo nepřezkoumatelným pro jeho nesrozumitelnost.
10. Dne 7. 1. 2021 žalovaný vydal pod č. j. KUKHK-9274/DS/2019/Kj nové rozhodnutí, kterým odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Dobruška ze dne 22. 8. 2018, č. j. MUD 3847/2016 ODSVV/RP-19, zamítl a toto rozhodnutí potvrdil.
11. Jako jediný žalobní bod žalobce uvedl, že žalovaný v novém rozhodnutí neodstranil vady a srozumitelným způsobem neobjasnil a řádně nezdůvodnil, proč a na základě jakého právního titulu mělo k zastavení řízení dojít tak, aby se tyto závěry promítly do výroku rozhodnutí žalovaného. Dle žalobce žalovaný vychází ze skutečnosti, že k vozidlu bylo ve Spolkové republice Německo vydáno jak osvědčení o registraci vozidla, tak technický průkaz. Jinak řečeno, technická a registrační způsobilost vozidla s ohledem na předchozí registraci v jiném členském státě byla naplněna. Navzdory shora uvedenému žalovaný závěr uvedený v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil a plně jej akceptoval. Proto se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť správní orgán při svém rozhodnutí nesprávně aplikoval právní normy, což vede k nesprávnému právnímu posouzení věci, a proto považuje výrok žalobou napadeného rozhodnutí za nezákonný. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a aby uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 12. 4. 2021 uvedl, že podle § 100 odst. 4 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím z moci úřední obnoví, pokud bylo rozhodnutí dosaženo trestným činem. Tento důvod byl naplněn, neboť rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 28. 7. 2014, č. j. 10T 46/2014-18856, který nabyl právní moci dne 29. 7. 2014, byl bývalý zástupce vedoucího odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Dobruška shledán vinným spácháním přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil jako referent státní správy a samosprávy, zaměstnanec Městského úřadu Dobruška, za protiprávní schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla uvedeného výše.
13. Dále konstatoval, že tento postup povolení obnovy řízení byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 12. 2018, č. j. 30 A 45/2017-36.
14. Správní orgán prvního stupně neshledal, že by byly dány důvody opodstatňující zastavení řízení s ohledem na ochranu práv nabytých v dobré víře, a s ohledem na předcházení vzniku újmy na straně žalobce, neboť veřejný zájem jednak na řádném

výkonu veřejné správy na úseku provozu vozidel na pozemních komunikacích, a jednak na provozování výhradně těch vozidel, která splňují zákonné požadavky stanovené pro technickou způsobilost, nemůže být převážen dobrou vírou účastníků řízení, coby dotčených osob, či jejich potencionální újmou.

15. Správní orgán prvního stupně i s ohledem na poslední vývoj soudní praxe znovu vyhodnotil, že bylo-li obnoveno řízení o technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla, nelze nyní bezprostředně rozhodovat o novém zápisu údajů do registru vozidel, resp. o výmazu údajů, které jsou v tomto registru aktuálně vedeny. Vše tedy muselo zůstat v mezích regulace schvalování technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla, které bylo též předmětem rozhodnutí o obnově řízení v nynější kauze.
16. Dále žalovaný uvedl, že k 1. 1. 2015 došlo ke změně právní úpravy obsažené v zákoně o podmínkách provozu na pozemních komunikacích. Po této novelizaci již silniční vozidlo, jehož se toto řízení týká, nepodléhá samostatnému posuzování v režimu schvalování technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla dle § 34 a § 35 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích. Dle § 34 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona totiž platí, že: *„Technická způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla se neschvaluje podle této hlavy (rozumí se hlava IV. zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích), pokud se jedná o silniční vozidlo, u něhož je státem poslední registrace jiný členský stát.“* Dle § 2 odst. 17 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích se členským státem rozumí členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarská konfederace.
17. Zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích účinný ke dni, kdy bylo vydáno prvotní rozhodnutí o schválení technické způsobilosti, v § 34 odst. 3 písm. a) takto uváděl, že: *„Žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla, které bylo provozováno v jiném státě, musí být doložena těmito doklady: osvědčením o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technickým průkazem silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán“.* Dle aktuálně účinného § 6 odst. 5 písm. a) bod 3 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích pak platí, že: *„K žádosti o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel žadatel přiloží doklad o technické způsobilosti vozidla, kterým je osvědčení o registraci silničního vozidla vydané jiným členským státem a, byl-li vydán, i technický průkaz tohoto silničního vozidla.“*
18. Žalovaný považuje za odpovídající vycházet ve světle ustanovení § 34 odst. 3 písm. a) zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání původního rozhodnutí, a ustanovení § 6 odst. 5 písm. a) bod 3 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, v aktuálně účinném znění, z faktu, že k vozidlu bylo ve Spolkové republice Německo vydáno jak osvědčení o registraci vozidla, tak technický průkaz.
19. Na základě výše uvedeného se již schvalování technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla netýká, a to s ohledem na jeho předchozí registraci v jiném členském státě. Pokud by byla žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla podána nyní, nemohl by o ní správní orgán prvního stupně rozhodnout, neboť se řízení nenachází ve fázi bezprostředně navazující na podání žádosti a v jehož rámci zároveň právní úprava přímo ve vztahu k tomuto vozidlu nedává možnost rozhodnout o ne/schválení jeho technické způsobilosti.

20. Podle § 100 odst. 4 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím z moci úřední obnoví, pokud bylo rozhodnutí dosaženo trestným činem. Obecně pak postup navazující na toto ustanovení umožňuje toto původní rozhodnutí, kterého bylo dosaženo trestným činem, nahradit v rámci obnoveného řízení věcně novým, již nezatíženým, rozhodnutím. Toto však již nebylo v tomto případě možné, neboť správní orgán prvního stupně nemá pravomoc rozhodnout ve věci samé. Taková žádost se tedy stala dle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu věcně bezpředmětnou.
21. Uvedl, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
23. Pokud jde o skutkový stav věci, resp. průběh jednotlivých správních řízení, odkazuje soud na skutečnosti uvedené žalobcem v žalobě a žalovaným ve vyjádření k žalobě (viz shora), neboť ze správního spisu ověřil, že jejich (a to shodná) tvrzení odpovídají skutečnosti.
24. Ustanovení § 34 odst. 2 písm. a) zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném od 1. 1. 2015, stanoví: *„Technická způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla se neschvaluje podle této hlavy, pokud se jedná o silniční vozidlo, u něhož je státem poslední registrace jiný členský stát.“*
25. Žalobce namítal pouze skutečnost, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neodůvodnil, proč došlo k zastavení správního řízení. Jinými slovy žalovaný dle žalobce neodstranil vady, pro které bylo zrušeno jeho předcházející rozhodnutí.
26. K tomu krajský soud rekapituluje, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 24. 11. 2020, č. j. 30 A 42/2019-67, bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, č. j. KUKHK-28639/DS/2018/Er, zrušeno pro vady řízení. Správní orgán prvního stupně totiž správní řízení zastavil dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, tedy proto, že žádost o schválení technické způsobilosti vozidla se stala zjevně bezpředmětnou, avšak žalovaný ve zrušeném rozhodnutí tento důvod ignoroval a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně interpretoval tak, že správní řízení bylo zastaveno z důvodu dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to kvůli nedodání chybějících dokladů správnímu orgánu ze strany žalobce. Krajský soud tedy shledal původní rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro jeho nesrozumitelnost a zrušil je dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. S jeho zrušením současně žalovanému uložil, aby v dalším řízení tuto vadu odstranil a srozumitelným důvodem objasnil, zda souhlasí s důvody, které vedly správní orgán prvního stupně k zastavení řízení.
27. Soud ověřil, že touto vadou napadené rozhodnutí již netrpí. Na straně 5 napadeného rozhodnutí žalovaný shrnuje rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž uvádí, že ten správní řízení zastavil z důvodu, že žádost o schválení technické

způsobilosti vozidla se stala bezpředmětnou. Tento důvod se shoduje i s tím, co žalovaný obsáhnul do vlastního právního hodnocení. Na stranách 7-8 napadeného rozhodnutí je vysvětleno, že zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích byl ke dni 1. 1. 2015 novelizován tak, že jednotlivě dovezené silniční vozidlo nepodléhá samostatnému posuzování v režimu schvalování technické způsobilosti podle hlavy IV. tohoto zákona, pokud se jedná o vozidlo, u něhož je státem poslední registrace mj. jiný členský stát Evropské unie. Vzhledem k tomu, že předmětné vozidlo bylo již v minulosti registrováno ve Spolkové republice Německo, kde mu bylo vydáno osvědčení o registraci vozidla i technický průkaz, je toto ustanovení aplikovatelné na vozidlo žalobce.

28. Pokud tedy jde o žádost o schválení technické způsobilosti předmětného vozidla, aktuální právní úprava správním orgánům nedává možnost rozhodnout o jejím ne/schválení, jelikož se předmětného vozidla již netýká, a to s ohledem na jeho předchozí registraci v jiném členském státě Evropské unie.
29. Žádost o schválení technické způsobilosti uvedeného vozidla se tedy stala bezpředmětnou, což uvedl nejprve správní orgán prvního stupně a posléze tyto právní závěry v napadeném rozhodnutí potvrdil i žalovaný. Krajský soud se s těmito závěry ztotožňuje a považuje napadené rozhodnutí za zákonné a přezkoumatelně odůvodněné. Žalobní námitky tedy soud nevyhověl.

V. Náklady řízení

27. Výrok o náhradě řízení je odůvodněn § 60 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl ve věci úspěšný. Žalovaný správní orgán měl sice ve věci úspěch, ale žádné náklady nad rámec úřední činnosti mu nevznikly a jejich náhradu neuplatňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. března 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.